

נועם זייד

יול ע"י מבין יקרא קרישא מורשת רבוה"ק
שכונת רמות דוד קרעמשנק - קרית נט

פרשת ואתחנן תשפ"א • גליון ל"ב

דא"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועים וראתך

"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. ה' אלוקים" (ג, כג-כד)

פי' אאמו"ר הק' זיע"א 'בעת ההוא' ירמוז לעת קיצו של שנות חיי האדם בעולם, טרם משיב את נשמתו לכורדאן, וזהו 'ואתחנן אל ה' דאפילו 'בעת ההוא' טרם יציאת נשמתו, שיזכה 'לאמר ה' אלוקים' שיהא ברור בדעתו לומר ולידע שיש השי"ת בעולם ומנהיג ומחיה את הכל.

ונ"ל הפעמים שהאדם רוצה להתפלל ולהתחנן אל ה', אבל הוא נמצא בכחי' של 'גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתו' (איכה ג, ח) שאין עולה בידו להתפלל, וזהו 'ואתחנן אל ה' בעת ההוא' היינו בעת שהוא רוצה להתחנן אל ה' ולא עולה בידו, אזי 'לאמר ה' אלוקים' היינו שייאמרו הדברים את האלוקים ויעלה תחינתו אל ה' כאילו התפללם.

♦ ♦ ♦

"אתה החילות להראות את עבדך, את גדלך ואת ירך החזקה וגו'" (ג, כד)

נ"ל 'החילות' לשון מחלה, וזהו 'אתה החילות' זהו שהקב"ה שולח חולי לאדם רח"ל, זהו רק בכדי 'להראות את עבדך' להראות לאדם, 'את גדלך ואת ירך החזקה וגו'" היינו את גדלו הגדולה והחזקה של הקב"ה, ורוב רחמיו והסדיו על האדם.

♦ ♦ ♦

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ש ה'נועים ישראל' זיע"א

נועים ישראל

"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר" (ג, כג)

שהאדם ישאר איתן באמונה אף בשעת יציאת נשמתו

יל"ד או' 'בעת ההוא' וכבר הרגיש רש"י בקושיא זו.

ונל"פ ע"ד ארז"ל (ברכות ה.) עה"פ "על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא", רנכ"י אומר לעת מצא זו מיתה שנא' למוות תוצאות, אי' בספה"ק דשעה א' קודם מיתתו מתגבר היצר על האדם ביותר לכפור ביחודו ית', דאז אם יכפור ביחודו ית' הוה כתוהא על הראשונות ח"ו, ע"כ על האדם להתפלל תמיד אל ה', ויציל נפשותינו מן השעות הרעות דשעה א' קודם מיתתו עד זיכולא בתדיתא שישאר איתן באמונה ולא ילכד ברשת היצר,

וזהו "ואתחנן אל ה'" דיהודי צריך להתפלל ולהתחנן תמיד אל ה', "בעת ההוא" שעה א' קודם מיתתו, "לאמר ה' אלוקים" שישאר איתן באמונה ויאמר ה' הוא האלוקים.

♦ ♦ ♦

עוד ירמוז אומר "בעת ההוא" ע"ד שפירש הרמב"ם הרבי ר' אלימלך זיע"א בנוע"א פר' אמור עה"כ "אמור ואמרת", פרש"י ז"ל "להזהיר גדולים על הקטנים" היות דכל אדם בשעה שעוסק בתורה או בתפילה או באיזה דבר שבקדושה אז הוא בגדלות המוחין, אבל אחר התפילה או עסק התורה"ק הוא נופל לקטנות המוחין כהילוכו כהבלי הזמן, ע"כ בהיות האדם בגדלה"מ עליו להאיר על

המשך בעמוד ב' ❧

"ה' אלוקים ארצה החלוצות".
זקרה"ק מורה"א ז' זיע"א אמר דכשם שהקב"ה מדבר אל כל"י ע"י הרעוה"ק, כך כל"י מדבר אל הקב"ה ע"י הרעוה"ק, בחי' ארז"ל (קדושין לב, ע"א) אבא כך כרוב ברעוה"ק, אי' במ"ר (שלה איכה) דהקב"ה אומר ל'כנס' "שוכו אל"י" ואח"כ "ואשובה אליכם", כנס"י משיבנה "השיבנו ה' אליך" מקודם ואח"כ "ונשובה", וזהו הבקשה "ה' אלוקים ארצה החלוצות" - 'החלוצות' לשון הרתחה שארעה רבוש"ע תתחיל ב"השכנו ה' אליך" ואח"כ אנו "ונשובה" כי אין בכוחנו לפרוץ ברעוה"ק רחיליה, ע"כ בקשריט ארצה החלוצות באעד"פ"ע לעורר אורעו לרעוה"ק אכ"ר.

המשך בעמוד ב' ❧

שבת נחמי ♦ פנינים מרתך דא"ח רבוה"ק מעניינא דיומא

הזמנים דקטנות המוחין.

ובזה מכואר הנוע"א "להזהיר" מלשון זוהר ואור, כלומר להאיר "גדולים" מזמן גדלה"מ, "על הקטנים" על זמן קטה"מ שישאר בקדושה אף כשהוא בקטנה"מ, עכלדבה"ק, והאיך אפשר להאיר מזמן גדלה"מ לזמן קטה"מ ע"י תפילה.

וזהו "ואתחנן אל ה' בע"ת ההו"א", היינו בעת שהוא בהתעוררות דקדושה בשעת עסקו בתורה או בתפילה כנ"ל, אז הנני מתחנן ומבקש מלפני השי"ת שיהיה תמיד, "לאמר ה' אלוקים" שאף כשהיה בקטה"מ עכ"פ ישאר עלי רשימו דקדושה שלא תסיר מחשבתי מאת הכורא ית"ש, שבכל מצב שאניע אליו אשאר איתן באמונה לאמר ה' הוא האלוקים שלא אכשל בחטא ח"ו רק תמיד תהיה מחשבתי קשורה בחבורא ית"ש.

עוד ירמוז אומרו "בעת ההוא" כשהוא בקטה"מ אזי "לאמר ה' אלוקים אתה החלות" שידבר אל קונו כאשר ידבר איש אל רעהו כדאי בליקוטי מוהר"ן מהרה"ק ר' נחמן מברסלב זיע"א ויאמר לפניו ה' אלוקים אתה החלות לשון חולין, אתה עשית אותי בקטה"מ אבקש ממך שתסיר מעלי את הקטה"מ הזה ואוכל לעבדך כראוי בישוה"ד ובגלה"מ והבן.

עוד ירמוז אומרו "בעת ההוא" על עת עיקבתא דמשיחא, [וכאן עצם רביה"ק את עיני ואמר] צפה משה רעיא מהמנא ברוח קדשו ודאה איזה נסיונות קשים ומרים יהיו בעיקבתא דמשיחא כ"א לפום דרגא דיליה, ויהיו אף כאלו שאפילו לומר שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד גם זה יהיה להם נסיון גדול וקשה מאוד, ע"כ התחנן אל הכורא ית"ש שבעיקבתא דמשיחא ישארו איתן באמונה,

וזהו "ואתחנן אל ה'" משה רעיא מהמנא התחנן אל בוראו כבן המתחטא אל אביו, "בעת ההוא" בעיקבתא דמשיחא "לאמר ה' אלוקים" שישארו איתן באמונה ויאמרו ה' הוא אלוקים.

באפטורתא דיומא קרינן, "נחמי נחמי עמי יאמר אלוקים" (ישעיה מ, א) קשה להבין כמה יש לנו להתנחם, הלא מחורבן הכית ועד עתה מפטירין אנו יותר מ-1900 פעמים הפטרה זו, "עבר קציר כלה קיץ ועדיין לא נושענו", עודנו בגלות המר והנמהר הזה, הכית כחורבנו, ושכינתא בגלותא, וכמה איפוא יכולים אנו להתנחם.

ונל"פ דאדרבה היא הנותנת דבזה גופא יכולים אנו להתנחם דאפי' למעלה מ-1900 שנות גלות קשים ומרים, ואחר כל התלאות אשר עברנו, שהכית כחורבנו, ושכינתא בגלותא, ואעפ"כ "לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב", חו היא הנחמה הגדולה ביותר, וזהו שאמר הנביא "נחמו נחמו עמי" בזה גופא יש לכם להתנחם דעל אף כל התלאות אשר עברתם, "עמי" עדיין נשאתם עמי" עם ה', כדכת' "בנים אתם לה' אלוקים".

או יאמר "נחמו נחמו עמי" וגו', בזה גופא יש לכם להתנחם, "יאמר אלוקים" אז מקען נאך דאווענען איין תפילה צום אייבירשטן, וזאת היתה תפילת מרע"ה "ואתחנן אל ה' בע"ת ההו"א" בעיקבתא דמשיחא "לאמר ה' אלוקים" שעוד יכלו להתפלל אל ה' ולו אפי' תפילה אחת, (והאריך רביה"ק במאמר זה ועוד חוץ למועד בעו"ה).

חמשה עשר באב ♦

"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב"

"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר", יל"ד אומ' "בעת ההוא" וכבר הרגיש רש"י בקושיא זו, ונל"פ ע"ד אוח"ל (תענית כו) "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיוה"כ", מקשה הגמ' (שם ל) "בשלמא יוה"כ משום דאית ביה סליחה ומחילה בו, אלא טו' באב מאי היא", פירוש לשמחה מה זו עושה, מה עוד סמוך ונראה לימי האבל והחורבן, מאי כולי האי, הלא עודנו בגלות המר והנמהר הזה, הכית כחורבנו ושכינתא בגלותא, מתרצת הגמ' "אמר ר' יוחנן יום שכלו בו מתי מדבר" דהנה ידוע דבימי בין המצרים שורים דינים ובט"ו באב הוא יום טוב כלומר שאין בו דינים כלל, דהלא נחתם גז"ד למיתה כדכתיב "במדבר הזה יפלו פגריכם ושם ימותו" והקב"ה הפך את היום הזה מיום דין ליום טוב, שכלתה הגזירה שנהפך דינים ממוות לחיים,

וזהו 'ואתחנן אל ה' בע"ת ההו"א' – ט"ו באב, 'לאמר ה' אלוקים את החלו"ת' וכה אמר ה' אלוקים אתה החילות לשון חול אתה בחרת מכל השנה את ט"ו באב שהוא יום חול קשה שמדת הדין שורה בו, כדי "להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה" להראות לנו את גדלך וידך החזקה שהפכת את ט"ו באב מיום דין ליום טוב שאין כמותו.

(נעם ישראל)

"לא מרככם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט" (י, יז)

'מרככם' מלשון רכי ירמוז על הנהגה באדמורו"ת, וזהו 'לא מרככם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם' היינו שלא ידמה האדם בנפשו שרק ברעבס בעבודת הרעביסטווע – כאדמורי"ם וצדיקים הנוהגים באדמורו"ת חשק ה', אלא 'כי אתם המעט' אין הקב"ה צריך דווקא לעבודת האדמורו"ת, אלא העיקר שיחזיק האדם עצמו ל'מעט' בענווה ושפלות ובזה יבחר ה', כדכתיב (ישעיה נג, טו) "מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח".

וכדכתיב במשה רבינו ע"ה "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב, ג), ונ"ל בפרשתן שאמר משה "ויתעבר ה' בי למענכם" (ג, כו) שמרע"ה תלה כל זה שהוא זוכה לדבר עם השכינה ושכינה מדברת מתוך גרונו וכו' זהו רק כעבור ובכות כלל ישראל, אבל הוא כשלעצמו לא ראוי לכך, וזהו שאמר 'ויתעבר ה' בי' זה שהקב"ה התעבר בתוכו זהו רק 'למענכם' כשכילכם ובכותכם.

(ואתחנן תש"פ)

♦ **היה אומר זה רבי זור...** ♦

השבוע בכ' אב חל היאר צייט של חמי בן ציון בן רחמים עטיה ז"ל, הוא היה גר במושב עוזה שע"י קרית גת והיה מקושר מאד לרבי.

בתקופה האחרונה לחייו סבל יסורים קשים. היה זה בערש"ק רעייתי מקבלת טלפון מבית החולים שמצב אביה הידרדר מאד ומצבו קשה מאד, מיד היא נסעה לבית החולים ברזילי, משך השבת היו חילופי דעות קשים בין הרופאים האם להנשים אותו או לא, והרופאים כמו בן שאלו את בני המשפחה לדעתם ולהסכמתם, לדברי הרופאים לא נותרה ברירה אלא להרדים ולהנשים אותו, אבל אף אחד מבני המשפחה לא רצה לקחת אחריות.

לחמי היה אפילו אחות שהיא רופאה בחירה אבל כשזה הגיע למצב הזה אצל אחיה לא רצתה להביע את דעתה, וקבעה שהילדים יחליטו, רעייתי אמרה לרופאים שלאחר שבת היא תודיע להם.

מיד בצאת השבת היא טילפנה לבית הרבי. אבל אצל הרבי עדיין שבת. היא הייתה צריכה להמתין עד שהיה באפשרותה לדבר עם הרבי. בהזדמנות הראשונה קיבלה את הרבי בטלפון ואמרה 'אבי נמצא במצב קשה מאד והרופאים אומרים שצריך להנשים אותו, ושואלים את פיננו להסכמתנו, האם להסכים לכך?'

מעבר לקו היה שקט לזמן קצר, כשלתפע נשמע קולו של הרבי בתשובה נחרצת 'לא להנשים אותו' והרבי הוסיף מילים מרטיטות 'בעוד שלשה ימים הוא כבר לא יהיה כאן עמנו, בשום אופן לא להנשים אותו, שלא יסבול סתם'...

רעייתי היה מוכת הלם בשמעה את המילים מהרבי היא ניתקה את הטלפון ומיד ידעה מה יש לה לעשות...

בבית החולים אמרה לרופאים 'לא להנשים!' חד משמעית, 'מאיפה יש לך את הכוח להחליטה שכזו כשאבא שלך במצב כזה?' שאלו אותה הרופאים, 'יש לי אדמו"ר' היא השיבה 'הוא הורה לי כך', 'אם כך' הגיבו הרופאים 'אנו מכבדים מאד את החלטה, ושתדעי לך שזה החלטה נבונה, מכיון שהריאות שלו כבר מפוררים לגמרי ל"ע, שזה כבר ממש לא מצב להנשים, אבל אנו מצד הרפואה היינו צריכים להנשים אותו בכדי לנסות מה שאפשר בכדי להאריך לו את חייו'.

רעייתי ידעה שיש לה שלושה ימים להיפרד מאביה, והיא התכוננה לזה נפשית ג"כ, ביום שני היא הלכה לקנות חלקת קבורה, ובמשך הזמן שהתה הרבה ליד מיטת חליו של אביה בברזילי, ביום שלישי השיב חמי את נשמתו ליוצרו... תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הדירה ענתה ממש לצרכינו וקנינו אותה בשמחה. וחזרנו להתגורר בקרית גת.

'אתם רואים' פנה הרבי לסובביו 'יצחק עם האמונה פשוטה שלו מצא דירה מיוחדת והוא עוד שילם פחות מכם'...

♦ **ויסעו וירנו** ♦

אגב אספר סיפור נוסף שהתרחש בעת מגורי בגבעת אולגה. עוד בעת מגורי בקרית גת הוצאתי רישיון נהיגה.

יום א' פניתי לגבאים של הרבי והפצתי בהם 'תעשו נא איתי טובה, תנו לי את הזכות פעם אחת בלבד להיות הנהג של הרבי ולהסיעו ברכבו, פעם אחת בלבד', 'אין סיכוי' השיבו הגבאים 'רק הגבאים נוהגים ומסיעים את הרבי', לא המשכתי להתחנן, אם אמרו לא - אז לא!, אבל הכמיהה לזכות להיות הנהג של הרבי לפעם אחת לא שקטה, וקיויתי שבוא יום והיא תמומש, איך? רק לאלוקים פתרונום.

לאחר זמן עברתי מקרית גת לגבעת אולגה למשך תקופה קצרה.

יום א' איני זוכר תאריך מדויק נסע הרבי לחיפה ליטול חלק בשמחת התנאים להרה"צ איתמר ראזענבוים שליט"א בן אחיו האדמו"ר שליט"א מרחובות שהתקיימה אצל הסבא האדמו"ר מסרעט ויזניץ זצ"ל בחיפה.

לפתע באמצע הדרך החל הרכב להשמיע רעשים מוזרים מכיוון המנוע, הגבאים ייחלו שזה יעבור מהר, הן בדיוק כעת נמצאים הם באמצע נסיעה ארוכה לחיפה, והרבי צריך להגיע לשמחה, אבל הקב"ה רצה אחרת והרכב נעצר ונדם, 'זה מה שחסר לנו' נאנחנו הגבאים, לאחר סקירה קצרה הבינו שאין זה משהו שהם יכולים לסדר ברגע ולהמשיך בנסיעה, זאת אומרת שהם תקועים עם הרבי באמצע כביש ראשי בדרך לשמחה בחיפה, מה עושים כעת?...

הם הביטו לצדדים בכדי לזהות את מיקומם 'צומת אולגה' העיד השלט, מיד הודיעו לכוח עזר היכן מיקומם ובמהרה הגיע גרר, לשאלת הרבי לשמו השיב ששם משפחתו הוא 'אטדני', 'היכן אתה גר?' שאל הרבי 'בגבעת אולגה' השיב, 'האם אתה מכיר יהודי בשם יצחק אטדני?' שאל הרבי, 'בוודאי' השיב הגרר 'אני גר בית מולו'.

תמהתי כשראיתי שיחה נכנסת מא' הגבאים של הרבי סתם בלילה רגיל, אבל מששמעתי מה הסיפור הבנתי מיד שיד ה' עשתה זאת, שמכל הדרך הארוכה הזאת הרבי נתקע בדיוק בצומת אולגה מרחק של מטרים ספורים מבית'.

ואכן חלומי מומש וזכיתי להסיע את הרבי, ולא רק, אלא עוד שהרבי יישב ברכב שלי, ושמחתי שהרבי יכול להמשיך בנסיעה לחיפה ולחזור לביתו נאו"ק.

'תלמדו מהפשטנות של יצחק' היה הרבי זיע"א אומר שוב ושוב למשמשים ולסובבים אותו.

זכיתי להיות מקורב אל הרבי הרבה שנים באמונה פשוטה ואיתנה, ללא התחכמויות, כל מה שהרבי אמר היה קדוש.

♦ **ברכת הבית** ♦

לאחר נישואי התגוררתי בקרית גת, לאחר זמן מה עברתי לתקופה להתגורר בגבעת אולגה שע"י חדרה, בזמן מגורי בגבעת אולגה מכרו את הדירות בקריה הישנה בקרית גת, דירות שנמכרו בזול מאד, אבל אני נזכרתי מאוחר מדי, כשבאתי לקנות דירה בקריה הכל כבר היה מכור, טלפנתי לכל מי שרק יכולתי, למנהלי הפרוייקט לאנשים פרטיים למתווכים אבל החיפושים העלו חרס ביד, גם ידידי מבית הרבי ניסו לעזור לי לחפש דירה לקניה אבל גם הם לא שבו עם בשורה כלשהו.

נכנסתי לרבי ואמרתי לו 'רבי! ברצוני כבר לשוב להתגורר בקרית גת, ואני מעוניין לקנות דירה בקריה אבל אין שום דירה, הפכנו את העולם בטלפונים, אין!, 'אל תדאג' אמר לי הרבי 'אתה עוד תמצא דירה בקריה', הלב שלי זעק 'איך???' והלוא כבר ניסתי אל כל מה שרק יכולתי לעשות, אבל הכל נמכר. אבל ידעתי שאם הרבי אומר כן יקום ויהיה.

למן אותו היום פשוט סר ממחשבתי הדאגה, ידעתי שאם הרבי אמר ההצעה עוד תבוא לפתחי.

יום א' מתקשר אלי דוד שלי ואומר לי 'יצחק! בקשר לדירה שאתה מחפש לקנות בקריה, תרשום בבקשה מספר של הקבלן', 'ומה הוא יעזור לי?' אני שואל אותו 'הלוא כבר ביררתי והכל מכור, הוא לא יכול למכור לי דירה שכבר נמכרה', 'תרשום בכל מקרה' אומר לי הדוד, רשמתי את המספר על פתקית קטנה והנחתיו ברכב, ובזה זה הסתיים.

לאחר זמן מה רואה רעייתי את הפתקית הקטנה שמוטה וזרוקה ברכב, היא שאלה אותי 'מה זה?', 'סתם' אמרתי לה 'מספר של הקבלן של הקריה, קיבלתי את זה מדוד שלי', 'וניסית להתקשר אליו' שואלת אותי רעייתי, 'האמת היא שלא' השבתי לה 'כי מה הוא יכול לעזור לנו?'

רעייתי הוציאה את הפלאפון וחייגה למספר. הקבלן הזדהה. ולאחר בקשה מצידנו על ענין קניית דירה בקריה אמר שהוא יבדוק את הענין, לאחר כמה ימים הוא חוזר אלינו ואומר לנו בשמחה 'יש לי בשבילכם דירה!', ההודעה נחתה עלינו בהפתעה גמורה 'איך יכול להיות?' זעקתי בשפופרת 'תראו' הוא משיב 'זה הדירה שהקבלנים והפועלים התגוררו בעת בניית כל הפרוייקט, וכעת שהבניה הסתיימה הדירה מתרוקנת ואנחנו מוכרים אותה במחיר נמוך יותר'.

זיעם הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

הרה"ק מבעלזא זיע"א כ"א אב תשי"ז

תולדותיו: הרה"ק ר' אהרן רוקח מבעלזא זצוק"ל המכונה בפי חסידים 'די בעלזער רב ז"ל, נולד בחודש אולול שנת תר"ם בעיירה בעלזא לאביו הגדול הרה"ק ר' ישכר דב מבעלזא זיע"א, ועוד בחיי זקינו הק' מהר"י מבעלזא זיע"א. אמו התה בת הרה"ק ר' ישעי' משרלם זוסיא מטשענאביל זיע"א. עוד בטרם נולד נשמעו מפי זקינו מהר"י התבטאויות נוראות אודות רום שנב מעלת נשמתו הטהורה, כאשר נכנסה כלתו אל חמיה לבקש ברכה למען יפקדו בוש"ק וטענתה בפי שאלפים מעם בני ישראל אשר נפקדים בדב ישועה ורחמים על ידו ומדוע לבנה הוא לא עורר? ענה מהר"י ואמר לה: "וכי מה אעשה אשר בעלך מתעקש להוריד נשמה גבוהה אשר כמוה לא היתה בעולם זה חמש מאות שנה". בשנת תרנ"ח נישא לרבנית מלכה ע"ה בת דודו – אחי אביו הרה"ק ר' שמואל רוקח אב"ד סקאהל, ונולדו להם בני ובנות, אך כולם נספו בעת המלחמה הארוכה. לאחר פטירת אביו בשנת תרפ"ו מונה לממלא מקומו באדמור"ת ורבנות העיירה בעלזא, כאשר חסידיו בעלזא מתדבקים בו בהתבטלות נפלאה. בשנת ת"ש ביום הו"ד כאשר פרצו הרשעים הארורים לבעלזא, החליטו שהוא צריך להימלט מהעיר, ואכן לאחר ההקפת ליל שמח"ת נמלט עם אחיו הרה"ק מכולגרייא לקרקוב ולאחמ"כ לנטו בוכניד. משם חולץ להונגריה והתיישב בבודפשט, עד שנודע שמחפשים אחריו ובניסו נסים השיגו אישורים וברח עם אחיו לאסטנבול ומשם המשיכו במסע – עד אשר בט' שבט תש"ד הגיעו לארצנו הק'. השתכן בדח' אחד העם בת"א, ומשם יצא שמו למרחקים, כאשר עם ישראל צבאים לפתחו לברכה וישועה, עבודתו בקודש לא ניתנת לתיאור כאשר רואים אך מוציא את כוחותיו האחרונים בעבודת הש"ת ולמען כלל ישראל. היה מרבה בתעניות וסיועופים אשר עוד נודעו עליו בדורותו נער, כפי אשר התבטא עליו הרה"ק משינאווא: שטראה שיצר הרע כבד שכח ממנו. נלב"ע מוצש"ק כ"א אב תשי"ז ומנחתו כבוד בוד המנוחות בירושלים.

ר' אליעזר עמד חסד אונים בתחנת דרכת שבעיד גיער בהונגריה, לאוד שלא הצליח להחליף ולו מספר מילים עם מוכרי הכרטיסים בדלפק. מחשבותיו מתרוצצות אנה ואנה, החיילים השוטרים הגרמנים הרבים צבאים את תחנת הדרכת, ופחדו שיפתסם כפליט יהודי אשר מנסה לברוח, אשר ידוע כי סופו יהיה רע ומר. לפתע... מתקרב אליו אדם מגודל זקן, לראשו כובע לבן, כאשר מתחתיו משתלשל שער ארוך עד כתפיו. הלה מתקרב ר' אליעזר נתקף בפחד ובהל... הנה סופו מתקרב וכבר כבד... יתפסו אותו וישלחוהו לעבר הלא ידוע. הלה לוקח את ר' אליעזר לצד ושואלו: אתה אליעזר לנדאו?... ר' אליעזר מחוור כסיד, ליבו הולם בפראות... מרגיש כי הוא מט לנפול... הנה נתפס... ר' אליעזר מחוור כסיד, ליבו הולם בפראות... מרגיש כי הוא מט לנפול... הנה נתפס... ר' אליעזר עונה בדיסוס: "כן, אני אליעזר לנדאו! אך אתה יודע את שמי?" הלה אומר לו בשפת האידיש כי בעוד כמה רגעים יסביר לו, ומיד נגיש לדלפק לקנות לר' אליעזר ומשפחתו הכרטיסים הנדרשים.

הימים ימי השיא במלחמת העולם השנייה – השואה הארוכה. הנאצים הרוצחים משתלטים על אדמת אירופה הבערית, ומכלים כל חלקה יהודית אשר נקרא בדרכיהם, לא פוסדים אפי' על עיירות קטנות ומגרים קהילות שלמות להשמדה מוחלטת. חיילי הגסטאפו בראשם של הנאצים הגרמנים פועלים ללא הרף למצוא את היהודים אשר מנסים את מזלם לברוח למקום מסוה, ושולחים אותם מיד לעבר משפחת אושוויץ הידועת לשמצה. ר' אליעזר לנדאו – חסיד מובהק של הרה"ק מבעלזא, הצליח לערוק ולנטוש את אדמת פולין החרוכה יחד עם משפחתו – בברכת הדבי מבעלזא, והגיעו לעיר פרשבורג בירת סלובקיה.

מעל פני השטח היה נראה כי סלובקיה מחוץ לאימי המלחמה, ומראות התקופה טרם נתנו בה את איתנותיה. אולם לאמתו של דבר היה זה מוצע שווא – הסכנה ריחפה מעל שמי סלובקיה בכל עת, אנשי הממשלה היו אנטישמיים ושיטפו פעולה עם הנאצים הארורים ימ"ש. לבקשת הגרמנים נעדרה ממשלת סלובקיה להעביר לידיהם יותר מ-57,000 יהודים אשר נשלחו למחנות ההשמדה בפולין, ורק הודות לפעולות שתולנת של הגה"צ ר' מיכאל דב וייסמאנדל מנייטרא, ע"י שוחד בסכומים עצומים ביותר הסכימו הרשעים להמתין לפי שעה ולהפסיק את הרציחות ההמוניות.

כאשר הגיע ר' אליעזר לפרשבורג השתדל עבודו ר' מיכאל דב ודאג עבודו למבריחי גבול שהעבירוהו להונגריה, שם שרד שקט יחסי והמצב היה רגוע ומתן יותר. ואכן לאוד צעידה ארוכה בת לילה שלם בדרך לא דרך, והגיעו ר' אליעזר ומשפחתו כמתוכנן לתחנת דרכת בעיר גיער שבהונגריה שבסמוך לנבול. אלא ששם התרגשה עליהם צרה חדשה, בעוד שלפי התוכנית היה על המבריח לקנות עבורם כרטיסי נסיעה ברכבת לבודאפעסט, אך בפועל הדבר לא נעשה. הגוי שהבחין כי המקום גרוש בחיילים רבים ואנשי משטרה ושומרי גבול, נתקף בבהלה ונעלם מן המקום במנוסה – כשהוא נוטש את המשפחה לגורלם הלא ידוע בתחנה... ללא מכיר וגואל. ר' אליעזר ניסה את מזלו בשפה הגרמנית לרכוש בעצמו את הכרטיסים הנדרשים, אך הללו לא הבינו אותו כאשר לא מכיר את השפה ההונגרית, ולפיכך לא הצליח לבקשם את כרטיסי הנסיעה הנדרשים עבודו. הסכנה היתה גדולה מאוד... מאחר ופליטים אשר נתפסו

<p>נרבת ידידנו הנכבד משב"ק הר"ד משה מרדכי בלעדרי לזכות בנו ישעיה שלום נחום בן נחמה רחל ליום הולדתו</p>	<p>נרבת ידידנו הנכבד הרה"צ יוסף מאיר הלברשטאם שליט"א בן ביק ארימיר מנארליץ שליט"א לדגל הולדת בתו למזל"ט הי"ד שיובה לגולה לתורה לחופה ולמעשים טובים, ירווה רוב נחת דקדושה מכל יצ"ח</p>	<p>לזכות נשמת הרה"ק ר' אהרן בן הרה"ק ר' ישכר דב מבעלזא זצוק"ל זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל הונצח ע"י ידידנו הנכבד הר"ד אהרן קליין הי"ו חבר מועצת העיר</p>	<p>שהשמה במעונם ברכת מזל טוב שנודה בזה ידידנו הנכבדים הרה"צ יוסף מאיר הלברשטאם שליט"א י"ד יוסף קטשניף - ס'ית מ לדגל הולדת בתו למזל"ט ... הי"ד ישעיה זינגר הי"ו י"ד יוסף קטשניף - ס'ית מ לדגל הולדת בתו למזל"ט ... הי"ד שידו מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה, עם שמחות תמיד באהלים</p>	<p>לזכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן ... זמנים לשב"ק אופק קרית נת הדלקת נרות: 7:23 יצאת השבת: 8:24 זמן ר"ת: 8:55</p>
<p>נרבת ידידנו הנכבד הר"ד ישעיהו זינגר שליט"א לדגל הולדת בתו למזל"ט הי"ד שיובה לגולה לתורה לחופה ולמעשים טובים, ירווה רוב נחת דקדושה מכל יצ"ח</p>	<p>לזכות נשמת הרה"ק ר' אהרן בן הרה"ק ר' ישכר דב מבעלזא זצוק"ל זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל הונצח ע"י ידידנו הנכבד הר"ד מאיר גרינוואלד הי"ו</p>			